

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

5.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 17-го Января — 1839 — Wilno. Wtorek. 17-go Stycznia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 9-го Января.

6 го числа сего Января, въ день Богоявленія Господня, въ который празднуется рожденіе Ея Императорскаго Высочества Государыни Великой Княгини Анны Павловны, совершена была въ походной церкви поставленной въ Императорскомъ Эрмитажѣ, божественная Литургія, въ присутствіи Ихъ Императорскихъ Величествъ, и Ихъ Императорскихъ Высочествъ, Государынъ Великихъ Княженъ Маріи и Ольги Николаевны. Члены Государственного Совета, Министры, Сенаторы, Придворные Чины, Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры Гвардіи, Арміи и Флота, и знатныя обоего пола особы, имѣющія привѣздъ къ Высочайшему Двору, находились при Литургіи, которую совершалъ Фаларетъ, Митрополитъ Кіевскій и Галичскій. По окончаніи службы, при пущечныхъ выстрѣлахъ съ Петропавловской крѣпости, отправлено было въ устроенной на Невѣ Лордани водоосвященіе. За симъ знамена Роты Дворцовыхъ Гренадеръ, Военно - Учебныхъ Запасныхъ и полковъ Лейбъ - Гвардіи были окроплены Святою водою. Въ Рафаэлевой залѣ поставлены были взводы Кадетъ каждаго Кадетскаго Корпуса, коими изволилъ командовать Его Императорское Высочество Государь Великій Князь Михаилъ Павловичъ.

— Въ Высочайшихъ указахъ, за собственноручнымъ Его Императорскаго Величества подписаніемъ данныхъ Правительствующему Сенату, Января 1-го изображено:

1) Въ ознаменованіе совершенной Нашей признательности къ знаменитымъ подвигамъ въ продолженіи блистательнейшей военной службы и къ важнымъ заслугамъ на поприщѣ гражданскомъ, Предсѣдателя Государственнаго Совета и Комитета Министровъ, Нашего Генерала-Адъютанта, Генерала отъ Кавалеріи, Графа *Василькова*, Всемилостивѣйше возводимъ его съ нисходящимъ отъ него потомствомъ въ Княжеское Россійской Имперіи достоинство.

2) Нашего Дѣйствительнаго Тайнаго Советника, Предсѣдателя Департамента Законовъ Государственнаго Совета *Сперанскаго*, въ возданіе долговременной отличной его службы и неутомимыхъ его трудовъ на пользу отечества, Всемилостивѣйше возводимъ въ Графское Россійской Имперіи достоинство. (Снб. В.)

Высочайшимъ Приказомъ отъ 1-го Января производятся, за отличіе по службѣ: Казначей Капитула Императорскихъ Россійскихъ и Царскихъ Орденовъ, состоящій по Арміи Генералъ-Майоръ *Мартыновъ 3-й*, въ Генералъ-Лейтенанты, съ оставленіемъ по Арміи и съ назначеніемъ присутствовать въ Правительствующемъ Сенатѣ и Директоромъ Московской Военной Богдѣльни. Изъ Полковниковъ въ Генералъ-Майоры: Начал. Артиллерійскихъ Гарнизоновъ Финляндскаго округа *Волженскій*. Командиръ конно-артиллерійской бригады и Легкой Н. 8 батареи *Фроловъ 2-й*. Командиръ Харьковскаго Уланскаго полка *Беклемішевъ 1-й*. Начальникъ Сводной Конно - Артиллерійской дивизіи *Штрикъ*. Командиръ 5-го Учебна-

ВІАДОМОСТІ КРАЈОВЕ.

Санкт-Петербург, 9-го Стycznia.

Дня 6 го текущаго Стycznia, jako w dzień Zjawienia się Pańskiego na Jordanie, w którym obchodzi się rocznica narodzin Jej Cesarskiej Wysokości WIELKIEJ KSIĘŻNY ANNY PAWEŁOWNY, odprawiona była w cerkwi pochodowej, urządzonej w CESARSKIM ERMITAŻU, Liturgia Bozka, w obecności NAJJAŚNIEJSZYCH CESARSTWA ICH MOŚĆ I ICH CESARSKICH WYSOKOŚCI, PAŃ WIELKICH KSIĘŻNICZEK MARYI I OLGI NIKOLAJEWYCH. Członkowie Rady Państwa, Ministrowie, Senatorowie, Urzędnicy Dworu, Jenerałowie, Sztab-i Ober-Oficerowie Gwardyi, Armii i Floty, tudzież znakomitsze osoby pteci obojej, mające wstęp do Najwyższego Dworu, znajdowali się na Liturgii, którą odprawiał Najprzewielebniejszy Filaret, Metropolita Kijowski i Halicki. Po jej skończeniu, wśród działowych wystrzałów z twierdzy Petropawłowskiej, nastąpił obrząd poświęcenia wody w urządzonym na Newie Jordanie. Za tém znamiona Roty Grenadyerów Pałacowych, Wojskowo - Szkolnych Zakładów i półkow Gwardyi były pokropione święconą wodą. W sali Rafaela ustawione były plutony Kadetów kaźdego Kadetskiego Korpusu, któremi raczył dowodzić Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ PAŃ WIELKI KSIĄŻA MICHAŁ PAWEŁOWICZ. (G.S.P.)

— W najwyższych Ukazach, z Własnoręcznym Jego CESARSKIEJ MOŚCI podpisem, danym Rządzącemu Senatowi, do 1-go Stycznia, wyrażono:

1) Na okazanie zupełnego Naszego uznania czynów znakomych w ciągu trwania świetnej wojskowej służby i ważnych zasług w zawodzie obywatelskim, Prezydenta Rady Państwa i Komitetu Ministrów, Naszego Jenerała Adjutanta, Jenerała Jazdy, Hrabiego *Wasilczykowa*, Najmilszemu wynosimy go z potomstwem na dostojność Książęcia Cesarstwa Rossyjskiego.

2) Naszego Rzeczywistego Radcę Tajnego, Prezydenta Rady Państwa Departamentu Praw, *Speraniskiego*, w nagrodę długiej odznaczającej się jego służby i niezmordowanych jego trudów dla dobra ojczyzny, Najmilszemu wynosimy na dostojność Hrabiego Cesarstwa Rossyjskiego. (G.S.P.)

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 1-go Stycznia, podniesieni za odznaczenie się w służbie: Podskarbi Kapituły CESARSKICH Rossyjskich i KRÓLEWSKICH Orderow, liczący się w Armii Jenerał-Major *Martynow 3-ci*, na Jenerał-Porucznika, z zostawieniem w Armii i z przeznaczeniem zasiadania w Rządzącym Senacie i Dyrektorem Moskiewskiego Szpitala Wojskowego. Półkownicy na Jenerał Majorów: Naczelnik Artylleryjskich Garnizonów Okręgu Finlandzkiego *Wolżenski*. Dowódzca 4-ej brygady Artylleryi Konnej i Lekkiej N. 8-go baterii *Frołow 2-gi*. Dowódzca Charkowskiego półku Ułanów *Beklemiszew 1-szy*. Naczelnik Połączony dywizyi Artylleryi Konnej *Sztryk*. Dowódzca 3-go Uczeńnego półku Karabinierów *Hulewicz 1-szy* — wszyscy piąć z po-

го Карабинернаго полка *Гулевизъ 1-й*, — всѣ пятеро съ оставленіемъ при прежнихъ должностяхъ. Корпуса Жандармовъ *Эйлеръ 2-й*, съ состояніемъ по Кавалеріи и съ причисленіемъ къ Министерству Внутреннихъ Дѣлъ. Командиръ 3-й Артиллерійской бригады *Соколовъ 1-й*, съ назначеніемъ Командиромъ 1-й бригады 9-й Пѣхотной дивизіи, на мѣсто Генераль-Маіора *Пинабелл*. Командиръ Бранскаго Егерскаго полка *Рубецъ 1-й*, съ оставленіемъ при прежней должности. Командующій 1-ю бригадою 1-й Драгунской дивизіи *Павлицевъ*, съ утвержденіемъ Командиромъ сей бригады. Командиръ Астраханскаго Карабинернаго полка *Голоушевъ*, съ оставленіемъ при прежней должности. Лейбъ-Гвардіи Павловскаго полка Баронъ *Мункъ*, съ назначеніемъ состоять при Начальникѣ 1-й Гвардейской Пѣхотной дивизіи. Командиръ Вологодскаго Пѣхотнаго полка *Дрешернъ*, съ оставленіемъ при прежней должности. Лейбъ-Гвардіи Семеновскаго полка *Маринъ 2-й*, съ назначеніемъ Командиромъ 1-й бригады 12-ой Пѣхотной дивизіи. Командиръ Бѣлостокскаго Пѣхотнаго полка *Любавскій*. Командиръ Гренадерскаго Принца Евгенія Виртембергскаго полка *Пухинской*, — оба съ оставленіемъ при прежнихъ должностяхъ. Лейбъ-Гвардіи Преображенскаго полка *Есиповъ*, съ назначеніемъ Командиромъ 2-й бригады 15-ой Пѣхотной дивизіи. Командующій 2-ю бригадою 1-й Кирасирской дивизіи *Мазуркевичъ 1-й*, съ утвержденіемъ Командиромъ сей бригады. Корпуса Жандармовъ *Дохтуровъ 2-й*, въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники, съ причисленіемъ къ Министерству Внутреннихъ Дѣлъ. (Р. И.)

— Зельбургскій Уѣздный Предводитель Дворянства, Титулярный Совѣтникъ Яковъ *Энгельгардтъ*, Всемилостивѣйше пожалованъ въ званіе Каммеръ-Юнкера Двора Его Императорскаго Величества.

— Государь Императоръ, удостоивъ прочтенія представленнаго Г-мъ Предсѣдательствующимъ въ Комитетѣ для разбора и призрѣнія нищихъ, Генералъ-Лейтенантомъ Княземъ Трубецкимъ, всеподданнѣйшій отчетъ о разборѣ нищихъ, усмотрѣть изволилъ, что въ первый годъ существованія Высочайше учрежденнаго на сей конецъ Комитета пріобрѣтено надлежащее помѣщеніе, что изъ поступившихъ въ теченіе года, 1,516 нищихъ, большая часть распределена на мѣста постоянного призрѣнія, а 204 остались на попеченіи самаго заведенія, и что сіе благотворное предпріятіе, будучи обезпечено надлежащими способами, оказало значительные успѣхи; а потому Его Императорское Величество, находя послѣдствія дѣйствій Комитета, Высочайше учрежденнаго для разбора нищихъ и изысканія способовъ къ искорененію нищеты въ С. Петербургѣ, весьма удовлетворительными. Высочайше повелѣть изволилъ объявить Князю Трубецкому и Комитету Монаршее Его Величества удовольствіе. (Снб. В.)

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Вице-Канцлера Графа *Нессельроде*, о значительномъ пожертвованіи, принесенномъ Дѣйствительнымъ Статскимъ Совѣтникомъ Каммергеромъ Лазаревымъ, на изданіе Армяно-Россійскаго Словаря, составленнаго Дѣйствительнымъ Статскимъ Совѣтникомъ Худобашевымъ, Всемилостивѣйше повелѣть соизволилъ, объявить Каммергеру Лазареву Высочайшее благоволеніе.

— Высочайшимъ Именнымъ Указомъ, даннымъ Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, въ 21-й день минувшаго Ноября, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Ордена Св. Анны 2-й степени, Надворные Совѣтники: Директоръ Канцеляріи Главноуправляющаго Закавказскимъ краемъ *Тимофѣевъ*, и Совѣтникъ Курляндскаго Губернскаго Правленія *Бейтлеръ*.

— Въ двухъ Высочайшихъ Указахъ, данныхъ на имя Начальника Главнаго Морскаго Штаба Его Императорскаго Величества въ 6-й день Декабря 1838 года, изображено:

1) „Желая вознаградить тѣхъ судовыхъ Командировъ Флота Нашего, которые отличались будутъ особенными попеченіями о продолженіи лѣтъ службы въренныхъ имъ судовъ, Мы предназначили особую сумму на удвоеніе имъ жалованья, ежели суда ихъ, по десятилѣтней службѣ, не будутъ требовать перетѣмбировки, и утроеніе, ежели командуемые ими суда не потребуютъ оной по истеченіи пятнадцати лѣтъ отъ ихъ постройки.

„Вознагражденія сіи производятся имѣютъ на основаніи особаго положенія, которое вы не оставите представить на утвержденіе Наше.”

2) „Слѣдуя постоянному желанію Моему, улучшить содержаніе служащихъ во Флотѣ Генераловъ и Штабъ и Оберъ-Офицеровъ, и предвидя нынѣ возможность исполнить сіе прибавкою производимаго имъ, по Табели 1834 года, жалованья, Я назначаю, Ука-

зостаніемъ на обовязкахъ dotychczasowych. Korpusu Żandarmów Euler 2-gi, z liczeniem się w Kawalerii z przyłączeniem do Ministerium Spraw Wewnętrznych. Dowódca 3 ej brygady Artylleryjskiej Sokółów 1-szy, z назначением Dowódcą 1-szej brygady 9-tej dywizyi Pieszey, na miejsce Jenerał-Majora Pinabela. Dowódca Brańskiego półku Strzelców Rubiec 1-szy, z pozostaniem na obowiązku dotychczasowym. Dowódzący 1-szą brygadą 1-szą dywizją Dragonów Pawliszczew, z utwierdzeniem Dowódcą tej brygady. Dowódca Astrańskiego półku Karabinierów Hołouszew, z pozostaniem na obowiązku dotychczasowym. Pawłowskiego półku Gwardyi Baron Munk, z назначением zostawać przy Naczelniku 1 ej dywizyi Gwardyi Pieszey. Dowódca Wołogodzkiego półku Pieszego, Dreszern, z pozostaniem na obowiązku dotychczasowym. Siemionowskiego półku Gwardyi Marin 2 gi, z назначением Dowódcą 1-szej brygady 12-ej dywizyi Pieszey. Dowódca Białostockiego półku Pieszego Lubawski. Dowódca półku Grenadierów Xiążęcia Eugeniusza Wirtmberskiego Puchinskoj — oba z pozostaniem na obowiązках dotychczasowych. Преображенского полку Гвардии Jesipow, z назначением Dowódcą 1-ej brygady 15-tej dywizyi Pieszey. Dowódzący 2-gą brygadą 1-ej dywizyi Kirysyerów Mazurkiewicz 1-szy, z utwierdzeniem Dowódcą tej brygady. Korpusu Żandarmów Dochturow 2-gi, mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu, z przyłączeniem do Ministerium Spraw Wewnętrznych. (R. In.)

— Zeligowski Powiatowy Marszałek Dworzanstwa, Radca, Honorowy Jakób Engelhardt, Najtąskawiej mianowany Kamer-Junkrem Dworu Jego Cesarzkiego Mości.

— CESARZ JEGO MOŚĆ, udarowawszy przeczytaniem przedstawiony przez P. Prezydującego w Komitecie do rozklassyfikowania i opatrzenia żebraków, Jen. Porucznika Xięcia Trubeckiego, najuniższej sprawozdanie o rozklassyfikowaniu ubogich, raczył dostrzedz, że w pierwszym roku istnienia Najwyżej ustanowionego w tym celu Komitetu, nabyto pewne pomieszczenie, że z weszłych w przeciągu roku 1,516 żebraków, większa część została ulokowaną w miejscach stałego opatrzenia, a 204 pozostało na staraniu samego zakładu, i że to dobroczynne przedsięwzięcie, będąc zabezpieczone pewnymi sposobami, znaczne okazało pożytki; a zatem Jego Cesarzka Mość, znajdując skutki działań Komitetu, Najwyżej ustanowionego dla rozklassyfikowania żebraków i obmyślenia środków wykorzenienia żebractwa w S. Petersburgu, nader zaspakajającami, Najwyżej rozkazać raczył: oświadczyć Xiężciu Trubeckiemu i Komitetowi Monarsze Jego Cesarzkiej Mości zadowolenie. (P. P.)

— CESARZ JEGO MOŚĆ, po najuniższej przełożeniu P. Vice-Kancelerza Hrabiego Nesselrode, o znacznej ofierze, uczynionej przez Radcę Stanu Szambelana Łazarewa, na wydrukowanie Słownika Ormińsko-Rosyjskiego, ułożonego przez Rzeczywistego Radcę Stanu Chudobasewa, Najtąskawiej rozkazać raczył, oświadczyć Szambelanowi Łazarewu Najwyższe zadowolenie.

— Przez Najwyższy Imienny Ukaz, do Kapituły Rosyjskich Cesarzkich i Krolewskich Orderów, 21-go zeszłego Listopada, Najtąskawiej mianowani Kawalerami Orderu Św. Anny 2 go stopnia, Radcy Dworu: Dyrektor Kancellaryi Głównozarządzającego krajem Zakaukaskim Timofiejew, i Radzca Kurlandzkiego Rządu Gubernialnego Bejtler.

— W dwóch Najwyższych Ukazach, danych na imie Naczelnika Głównego Sztabu Morskiego Jego Cesarzkiej Mości, dnia 6 go Grudnia 1838 roku, wyrażono:

1) „Chcąc wynagrodzić tych okrętowych Dowódców Floty Naszej, którzy będą się odznaczali szczególną troskliwością o przedłużenie lat służby powierzonych im okrętów, przeznaczylimy osobną sumę na podwojenie im płacy, jeżeli ich okręty, po dziesięcioletniej służbie, nie będą potrzebowały przetymbrowania, i potrojenie, jeżeli dowodzone przez nich okręty nie będą go potrzebowały po upłynieniu piętnastu lat od ich wybudowania.

„Wynagrodzenia te mają się skutecznie na podstawie osobnej ustawy, które nie zaniechacie przedstawić na utwierdzenie Nasze.”

2) „Idąc za statecznym Mójem żądaniem, polepszenia utrzymywania służących na Flocie Jenerałów, Sztabów i Ober-Oficerów, i przewidując teraz możność wypełnienia tego, przez powiększenie wydawanej im, podług Tabeli 1834 roku, płacy, wyznaczam, przez Ukaz do Mi-

зомъ Министру Финансовъ даннымъ къ ежегодному отпуску особую на сей предметъ сумму, и утвердивъ прилагаемую при семъ Табелю новымъ окладамъ жалованья Генераламъ и Штабъ и Оберъ-Офицерамъ Морского вѣдомства, повелѣваю вамъ привести оную въ исполненіе съ 1-го Января наступающаго 1839 года, прекративъ затѣмъ производство жалованья, показаннымъ въ новой Табелѣ чинамъ, по окладамъ, нынѣ ими получаемымъ." (Спб. В.)

— По поводу возникшаго вопроса, слѣдуетъ ли указъ Правительствующаго Сената, состоявшійся 7-го Декабря 1837 года, коимъ предоставлено самимъ Министерствомъ по надлежащему сношенію, слать до 10 т. р. безнадежныя недоимки по суммамъ Государственнаго Казначейства, — примѣнять въ равной мѣрѣ къ недоимкамъ изъ городскихъ суммъ? онъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ внеслъ записку въ Комитетъ Гг. Министровъ, и Высочайше утвержденнымъ положеніемъ оного 18 Октября и 1-го Ноября сего 1838 года, разрѣшено: узаконенію о сложеніи безнадежныхъ казенныхъ недоимокъ, распространить и на безнадежныя недоимки городскихъ суммъ, на слѣдующемъ основаніи: 1) Какъ городскіе доходы находятся въ вѣдѣніи Губернскихъ Правленій, то сія Правленія согласно 439 ст. С. Зак. Т. II не могутъ сами собою ни отмигать установленнаго узаконеннымъ порядкомъ въ пользу городскихъ доходовъ сбора или слать недоимокъ, исключая слѣдующихъ случаевъ: а) Когда наложенное Правленіемъ взысканіе окажется безнадежнымъ къ поступленію и составляетъ не болѣе 100 р., не распространяя только сего права на недоимки установленныхъ сборовъ. б) Когда мелочныя начеты въ расходахъ по цѣлой книгѣ составляютъ не болѣе 25 рублей, а по книгамъ заключающимъ всю сумму въ оборотъ бывшую не болѣе 250 р. не превышать одного процента. в) Когда взысканіе, не болѣе 500 р. простирающееся, откроется въ послѣдствіи наложеннымъ ошибкою или по другой статьѣ въ городскіе доходы поступившимъ, и д.) Когда недоимки оказались двѣствительно поступившими въ городскіе доходы. 2) О всѣхъ же прочихъ случаяхъ, въ коихъ оказываться будетъ необходимымъ сложить взысканіе и недоимки по безнадежности оныхъ къ поступленію въ городскіе доходы, представлять Министерству Внутреннихъ Дѣлъ; а сіе имѣть разрѣшать представленія на томъ же основаніи, какъ постановлено Высочайше утвержденнымъ положеніемъ 6-го Ноября 1830 года объ отчетности по Министерству Финансовъ и 849 ст. Св. Зак. Т. I-го, именно: по разрѣшенію Общаго Присутствія Хозяйственнаго Департамента до 500 р., съ утвержденія Министра до 2 т. рублей; по положеніямъ Совѣта Министровъ утвержденнымъ до 10 т. руб. о суммахъ свыше того представлять Правительствующему Сенату. (Опб. 21 Дек. 1838 г.)

— Его Императорское Величество, по положенію Комитета, въ 23 день минувшаго Ноября Высочайше повелѣть соизволилъ: для большаго единообразія постановить на будущее время, чтобы Главныя Управленія, въ вѣдомствѣ которыхъ служатъ чиновники на жалованьи изъ городскихъ доходовъ, о пенсіяхъ имъ и семействамъ ихъ сообщали свои удостовѣренія Министерству Внутреннихъ Дѣлъ, для включенія ихъ въ третія вѣдомости о пенсіяхъ по сему Министерству изъ городскихъ доходовъ, на точномъ основаніи 1480 статьи продолженія свода пенсіоннаго устава; въ тѣхъ же случаяхъ, когда по силѣ сего Устава будетъ слѣдовать имъ пенсія изъ казны, или о комъ либо надобно будетъ представить Комитету особу, съ подробнымъ объясненіемъ обстоятельствъ дѣла, вносили бы по прежнему представленія свои, установленнымъ порядкомъ, въ Комитетъ Гг. Министровъ. (Опб. 22 Дек. 1838 г.)

— Въ слѣдствіе ходатайства Г. Исправляющаго должность Черниговскаго, Полтавскаго и Харьковскаго Генераль-Губернатора, о дозволеніи Малороссійскими казакамъ переходить во всѣ податныя состоянія наравнѣ съ казенными крестьянами, онъ Г. Министръ Государственныхъ Имуществъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ. По положенію о семъ Комитета Гг. Министровъ, Государь Императоръ въ 23-й день минувшаго Ноября Высочайше повелѣть изволилъ: сравнить Малороссійскихъ казаковъ въ отношеніи къ переходу въ другія податныя состоянія съ казенными крестьянами съ тѣмъ, чтобы они исполняли всѣ условія, постановленныя законами при переходѣ въ другія сословія сихъ послѣднихъ, чтобы не состояли на рекрутской очереди, не имѣли за собою недоимокъ, а также прежде перехода, ихъ крѣпостная казачья земля была непременно продана казакамъ же, на основаніи Высочайшаго Указа 25-го Іюня 1832 года. (Опубликовано 22-го Декабря 1838 г.)

нистра Скарбу на годовое выдаваніе особна на ten przedmiot sumę, i utwierdziwszy załączoną przy niniejszymъ Tabelę nowychъ wyznaczeń płacy Jeneratomъ i Sztabomъ i Ober Oficeromъ, wiedzy Morskiej, rozkazuję wamъ przeprowadzić ją do skutku od 1-go Stycznia przyszłego 1839 roku, przestając zaśmъ wydawania płacy, wyrażonymъ w nowej Tabeli rangomъ, podługъ wyznaczeń, teraz przez nichъ pobieranychъ. (G. S. P.)

— Z powodu wynikłego zapytania: azali należy Ukazъ Rzadzającego Senatu, nastąpi 7 Grudnia 1837 roku, przezъ który zostawiono samymъ Ministerstwomъ, po należytymъ zniesieniu się, wykreślić do 10 tys. r. zaległości będące bezъ nadziei uzyskania w summachъ Podskarbstwa Państwa, — stosować w równej mierze do zaległości z summъ miejskichъ? P. Minister Spraw Wewnętrznychъ pisałъ do Komitetu PP. Ministrów, i przezъ Najwyżej utwierdzone jego postanowienie 18-go Października i 1-go Listopada teraźniejszego 1838 roku, rozstrzygnięto: ustawy o wykreśleniu skarbowychъ zaległości będącychъ bezъ nadziei uzyskania, rozciągnąć i na zaległości summъ miejskichъ będącychъ bezъ nadziei uzyskania, na podstawie następującej: Ponieważ dochody miejskie znajdują się w wiedzy Rządówъ Gubernialnychъ; przeto Rządy te, zgodnie z 439 artykułemъ Połączenia Prawъ Tomu 2-go, nie mogą same przezъ się, ani odmieniać ustanowionego prawnymъ porządkiemъ na rzeczъ dochodówъ miejskichъ poboru albo wykreślać zaległości, wyłączającъ zdarzenia następujące: a) Kiedy nałożone przezъ Rządъ Gubernialny uzyskanie okaże się bezъ nadziei wpłynienia i wynosi nie więcej nad 100 r., nie rozciągającъ tylko tego prawa na zaległości ustanowionychъ poborówъ. b) Kiedy drobne naliczenia w rozrachodachъ w całej księdze wynoszą nie więcej nad 25 rubli, a w księgachъ zawierającychъ całą sumę w obrócie były nie więcej nad 250 r. nieprzewyższającъ jednego procentu. c) Jeżeli uzyskanie, nie więcej jak 500 rubli wynoszące, okaże się w późniejszymъ czasie nałożone przezъ omyłkę albo z drugiego artykułu do dochodówъ miejskichъ weszłe, i b) Jeżeli zaległości okazały się, iż rzeczywiście wpłynęły do dochodówъ miejskichъ. 2) O wszystkichъ zaśmъ innychъ zdarzeniachъ, w których będzie się okazywało koniecznymъ zdjąć uzyskanie i zaległości, z przyczyny, iż niema nadziei, ażeby wpłynęły do dochodówъ miejskichъ, przedstawiać Ministerstwu Spraw Wewnętrznychъ; a to ma rozstrzygać przedstawienia na tejże podstawie, jakъ jestъ postanowiono przezъ Najwyższą ustawę 6-go Listopada 1830 roku o rachunkowości w Ministerstwie Skarbu i 849 artykułu Połączenia Prawъ T. I-go, mianowicie: z dozwolenia Ogólnego Zasiadania Departamentu Gospodarczego do 500 rub., z utwierdzenia Ministra do 2 t. rub.; z postanowienia Rady przezъ Ministra utwierdzonej do 10 t. rubli, o summachъ większychъ nadъ te przedstawiać Rządzącemu Senatowi. (Opb. 21-go Grudnia 1838 r.)

— Jego Cesarska Mość, po nastąpieniu postanowieniu Komitetu, 23-go zeszłego Listopada Najwyżej rozkazać raczył: dla większej jedności postanowić na czasъ przyszły, ażeby Główne Zarządy, w których wiedzy służą urzędnicy na płacy z dochodówъ miejskichъ, o pensjachъ imъ i ichъ rodzinomъ przysyłały swe przyznania do Ministerstwu Spraw Wewnętrznychъ, dla wpisania ichъ do tereyałowychъ wiadomości o pensjachъ w tѣmъ Ministerstwie z dochodówъ miejskichъ, na istotnej podstawie 1480 artykułu dalszego ciągu połączenia ustawy o pensjachъ; a w tychъ zdarzeniachъ, kiedy na mocy tej ustawy będzie należała imъ pensja ze skarbu, albo o kimkolwiekъ trzeba będzie przedstawić do Komitetu osobno, ze szczegółowymъ opisaniemъ okoliczności rzeczy; ażeby czyniło swe przedstawienia, jakъ dotądъ, porządkiemъ ustanowionymъ, do Komitetu PP. Ministrów. (Op. 22 Gr. 1838 r.)

— Na skutekъ starania P. Sprawującego obowiązki Czernigowskiego, Półtawskiego i Charkowskiego Jenerał-Gubernatora, o dozwolenie Małorossijskimъ Kozakomъ przechodzić do wszystkichъ stanówъ podatkowychъ zarówno z włościanami skarbowymi, P. Minister Majątkówъ Państwa czyniłъ przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów. Po nastąpieniu postanowieniu o tѣmъ Komitetu PP. Ministrów, Cesarzъ Jego Mość 23 przeszłego Listopada Najwyżej rozkazać raczył: porównać Kozakówъ Małorossijskichъ, względnie przechodzenia do innychъ stanówъ podatkowychъ, z włościanami skarbowymi, z tѣmъ, ażeby oni wypełniali wszystkie warunki, prawemъ przepisane przy przechodzeniu do innychъ stanówъ tychъ ostatnichъ; ażeby nie zostawali na kolei rekruckiej, nie mieli za sobą zaległości, tudzież, ażeby przedъ przejściemъ, wieczysty ichъ gruntъ kozacki nieodmiennie byłъ przedany także Kozakomъ, na podstawie Najwyższego Ukazu 25 Czerwca 1832 roku. (Op. 22 Gr. 1838 r.) (G.S.)

— Школа Гвардейскихъ Подпрапорщиковъ и Юнкеровъ, имѣя цѣлю приготовленіе офицеровъ, для службы въ гвардейской пѣхотѣ и кавалеріи достойныхъ, преобразовывается по Высочайше утвержденному, 15 Октября, Положенію. Школа состоитъ изъ одного эскадрона Юнкеровъ и одной роты Подпрапорщиковъ, и остается; по прежнему, въ полной зависимости Командира Отдѣльнаго Гвардейскаго Корпуса. Въ Школу сію принимаются: а) Пажи, кандидаты Пажескаго Корпуса, по особому Высочайшему разрѣшенію, и б) Вообще дѣти дворянъ, въ полкахъ Гвардіи служить желающія, и имѣющія къ тому надлежащее состояніе. Поступающіе въ Школу должны быть не моложе 13½ и не старше 15½ лѣтъ. Они зачисляются въ эскадронъ или роту, согласно тому, кто въ кавалеріи или пѣхотѣ служить желаетъ. Пажи, кандидаты Пажескаго Корпуса, опредѣляются на казенное, а прочія дѣти дворянъ на собственное ихъ содержаніе. За содержаніе и воспитаніе пажей, кандидатовъ Пажескаго Корпуса, отпускается, изъ Государственнаго Казначейства, на каждаго кавалерійскаго юнкера по 1254 р. и на пѣхотнаго подпрапорщика по 1204 р. ассигнаціями, за каждый годъ впередъ. Своекостные юнкеры и подпрапорщики вносятъ такую же сумму при началѣ поступленія, и потомъ за каждый годъ впередъ. Желающіе поступить въ Школу являются лично къ Командиру оной и подаютъ ему, по прилагаемой формѣ, прошенія на Высочайшее Имѣ, съ показаніемъ, въ кавалеріи или пѣхотѣ служить желаютъ, но не означая полка. При прошеніи представляются слѣдующіе документы: 1) о дворянствѣ; 2) о рожденіи и крещеніи; 3) о здоровьѣ; 4) о состояніи. Сверхъ сихъ документовъ, пажи представляютъ еще удостовѣреніе Пажескаго Корпуса о томъ, что они дѣйствительно числятся кандидатами сего Корпуса, а своекоштные подписку родителей, объ исправномъ платежѣ суммы, за воспитаніе и содержаніе въ Школѣ опредѣленной, и о достаточномъ состояніи содержать сыновей въ Гвардіи, по производствѣ ихъ въ офицеры. Командиръ Школы, по разсмотрѣніи прошенія и документовъ, если они окажутся вполне достаточными, записываетъ просителя кандидатомъ, для допущенія къ приему въ Школу экзамену. Науки для экзамена суть: изъ Закона Божія: Краткій Катихизисъ и толкованіе воскресныхъ Евангелій; въ Русскомъ языкѣ: начала Русской Граматики, словопроизведеніе, правила Русскаго словосочиненія и правописанія, составленіе сочиненій на легкія темы; во Французскомъ и Нѣмецкомъ языкахъ, начала Граматики, знаніе правильно писать по диктовкѣ, переводить на сіи языки съ Русскаго легкіе періоды, объясняться правильнымъ произношеніемъ; въ Математикѣ: Ариметика вся; изъ Алгебры: переходъ отъ Ариметики къ Алгебрѣ, введеніе алгебраическихъ знаковъ, первыя четыре дѣйствія надъ алгебраическими количествами; изъ Геометріи: вся Лонгиметрія; изъ Географіи: Географія Азіи, Африки, Америки, Австраліи и вообще обзоръ Европы; изъ Исторіи: вся Древняя Исторія до Римскихъ Императоровъ. Совершенное незнаніе одного изъ вышеозначенныхъ предметовъ, препятствуетъ принятію въ Школу. Удостоенные въ приѣмъ въ Школу кандидаты поступаютъ въ четвертые классы оной. Въ случаѣ несвоевременнаго платежа за воспитаніе и содержаніе юнкеровъ и подпрапорщиковъ слѣдующихъ денегъ, находящіяся въ двухъ низшихъ классахъ возвращаются родителямъ, а прочіе выписываются въ армейскіе полки, тѣмъ же званіемъ. — Курсъ ученія юнкеровъ и подпрапорщиковъ раздѣляется на 4 года. Каждый годовый курсъ дѣлится на два класса. Одинъ классъ назначается для кавалеристовъ, а другой для пѣхотныхъ. Юнкера и подпрапорщики полагаются на дѣйствительной службѣ со времени поступленія во 2-й верхній классъ, и тогда они приводятся къ присягѣ на вѣрность службѣ, при знамени. Юнкерамъ и подпрапорщикамъ производится испытаніе въ наукахъ ежегодно, съ 1-го Мая по 15-е число Іюня. По окончаніи испытанія, они переводятся изъ низшихъ въ высшіе классы, а окончившіе курсъ удостоиваются къ производству въ офицеры Гвардіи, и выпускаются изъ Школы 1-го Сентября. Юнкера и подпрапорщики не могутъ оставаться въ Школѣ болѣе пяти лѣтъ. Тѣ изъ юнкеровъ и подпрапорщиковъ двухъ низшихъ, или 3-го и 4-го классовъ, кои пробыли въ Школѣ три года, и не выдержали экзамена къ переводу во 2-й высшій классъ, возвращаются родителямъ и родственникамъ. Юнкера и подпрапорщики, изъ двухъ высшихъ классовъ, которые, во время нахождения въ Школѣ, по приключившейся болѣзни, содѣлаются къ военныя службѣ неспособными, увольняются для опредѣленія къ стат-

— Школа Подчоразъныхъ и Junkrów Gwardyi, mająca na celu przysposobienie oficerów do służby w piechocie i jeździe gwardyi, której reorganizacyą obecnie się zajmują podług Najwyżej zatwierdzonej w d. 15 (27) Października 1838 r. Ustawy, złożona jest z jednego szwadronu junkrów i jednej kompanii podchorążych, i zostaje, jak dawniej, zależną zupełnie od Dowódcy Korpusu oddzielnego Gwardyi. Przyjmowani do niej bywają: a) Paziowie, kandydaci do Korpusu Paziów, za szczególném Najjaśniejszego Pana zezwoleniem. — i b) w ogólności synowie szlachty, w półkach gwardyi służyć chcący i mający do tego potrzebny fundusz. Wstępujący do szkoły powinni mieć najmniej lat 13½, a najwięcej 15½. Każdy, stosownie do życzenia służenia w jeździe, lub piechocie, zapisuje się do szwadronu, lub kompanii. Paziowie, kandydaci Korpusu Paziowskiego, przyjmują się na koszt skarbowy; inne zaś dzieci szlacheckie, na własny. Na utrzymanie i wychowanie Paziów, kandydatów Korpusu Paziowskiego, wypłaca corok z góry Kassa Państwa, na każdego junkra jazdy, po 1,254 r. as., a na podchorążego piechoty, po 1,204 r. as. Tyleż wnoszą przy wejściu i potem corok z góry, utrzymujący się na własnym koszcie. Życzący sobie być przyjętym do Szkoły, stawić się powinien osobiście u jej Dowódcy i złożyć mu, podług przepisanej formy, prośbę do Najjaśniejszego Pana, z wymienieniem: czy chce służyć w jeździe, czy też w piechocie, nie wyszczególniając jednak półku. Przy prośbie załączają się następujące dokumenty: 1) Dowód szlachectwa; 2) metryka chrztu; 3) świadectwo o stanie zdrowia; 4) wykaz majątku. Oprócz tych dokumentów, Paziowie składają jeszcze zaświadczenie od Korpusu Paziowskiego na to, że się rzeczywiście liczą kandydatami tego Korpusu, a na swoim koszcie zostawać mający — zobowiązanie się od rodziców, na regularną opłatę summy za wychowanie i utrzymanie w Szkole naznaczonej, jako też, że mają dostateczny majątek do utrzymania synów w gwardyi, po awansowaniu ich na oficerów. Dowódca Szkoły, rozpatrzywszy prośbę i dokumenta, skoro je znajdzie zupełnie dostatecznymi, wpisuje prośbę na kandydata do wstępnego egzaminu, dla przyjęcia do szkoły. Nauki, z których się składa examen, są: z Religii: krótki katechizm i wykład Ewangelij niedzielnych; z języka Rosyjskiego: początek grammatyki Rosyjskiej, etymologii, prawidła składni i ortografii, pisanie ćwiczeń z łatwych tematów; z języków: francuzkiego i niemieckiego: początki grammatyki, umiejętność poprawnego pisania za dyktowaniem, przekładanie na też języki z Rosyjskiego łatwych peryodów, dobre wymawianie; z Matematyki: cała Arytmetyka; z Algebry: przejście z Arytmetyki do Algebry, o znakach algebraicznych, cztery pierwsze działania z ilościami algebraicznymi; z Geometrii: cała Longimetria; z Geografii: opisanie Azji, Afryki, Ameryki i Australii, tudzież ogólny rys Europy; z historii: cała historia starożytna do Cesarzów Rzymskich. Zupełny brak znajomości któregokolwiek z powyższych przedmiotów, staje się przeszkodą w przyjęciu do szkoły. Przyjęci, wchodzą do czwartych jej klas. W razie niewnieśienia w oznaczonym czasie opłaty za naukę i utrzymanie junkrów i podchorążych, zostający w dwóch niższych klasach odsyłają się do rodziców, a inni, przeznaczają się do półków liniowych, w tymże stopniu. — Kurs nauk dla junkrów i podchorążych, podzielony jest na lat 4. Każdy kurs roczny dzieli się na 2 klasy, z których jedna, dla jazdy, a druga, dla piechoty. Junkrowie i podchorążowie, liczą służbę czynną od czasu przejścia do 2-giej klasy wyższej; wówczas też wykonują przysięgę na wierność w służbie, przy chorągwi. Jak jedni, tak i drudzy składają corok examen z nauk, od d. 1 Maja, do 15 Czerwca. Po odbytych egzaminie, otrzymują promocyje z klas niższych do wyższych; ci zaś, którzy ukończyli kurs cały, postępują na oficerów gwardyi, i wychodzą ze szkoły w dniu 1 Września. Junkrowie i Podchorążowie nie mogą zostawać w Szkole dłużej, jak lat pięć. Ci z junkrów i podchorążych dwóch klas niższych, czyli 3-ciej i 4-tej klasy, którzy po trzech latach zostawania w szkole, nie złożą egzaminu z promocyą do 2-ej klasy wyższej, odsyłani bydl mają do rodziców lub krewnych. Junkrowie i Podchorążowie, dwóch klas wyższych którzy w czasie zostawania w szkole, z powodu nabytej słabości, stali się do służby wojskowej niezdolnymi, przeznaczani bydl mają do służby cywilnej, i nagradzani rangami, nadającymi klasy, jeżeli zaś są z dwóch klas niższych, odsyłani bydl mają do rodziców. (G.R.K.P.)

скими дѣлами, съ награжденіемъ классными чинами. Неспособные же, по болѣзни, юнкера и подпорщики изъ двухъ низшихъ классовъ возвращаются родителямъ. (О. Г. Ц. П.)

— Изъ Тифлиса. 26 го Ноября, въ день Св. великомученика и побѣдоносца Георгія, день торжественный для Православной церкви и всего Россійскаго воинства, Г. Главноуправляющій Грузіею, Кавказскою Областію и Закавказскимъ краемъ, Генераль-Лейтенантъ Головинъ, назначалъ парадъ изъ всѣхъ находящихся на-лицо въ Тифлисѣ кавалеровъ Св. Георгія. Парадъ состоялъ изъ 12 Генераловъ, 21 Штабъ-Офицера, 16 Оберъ-Офицеровъ, и разныхъ полковъ и командъ Унтеръ-Офицеровъ 52 и нижнихъ чиновъ 112. Въ числѣ ихъ были и уволенные отъ службы, приглашенные по сему случаю; парадъ построенъ былъ на Александровской площади, разогнанный на взводы, коими командовали Гг. Генералы и Штабъ-Офицеры; всѣмъ же парадомъ командовалъ начальникъ 19 пѣхотной дивизіи, Генераль-Лейтенантъ Фези. Когда прибылъ Г. Главноуправляющій, въ сопровожденіи Гг. Генераловъ и Штаба своего, то, пройдя по фронту, приветствовали заслуженный легіонъ кавалеровъ; послѣ чего было приказано пробить на молитву, и парадъ тронулся, церемоніальнымъ маршемъ, мимо главнаго начальника, къ корпусной церкви, куда всѣ были введены. По отслушаніи Божественной литургіи и молебствія, съ провозглашеніемъ многолѣтня Государю Императору и всему Августѣйшему Дому Его, а также и побѣдоносному Россійскому воинству, парадъ построился передъ церковью, а корпусный оберъ-священникъ, протоіерей Эгасе, окропилъ фронтъ Св. водою, послѣ чего уже слѣдовало къ дому Г. Главноуправляющаго, гдѣ приготовленъ былъ въ двухъ залахъ обѣденный столъ для всѣхъ кавалеровъ. По прибытіи въ залъ, всѣ нижніе чины заняли свое мѣсто, а Генералы, Штабъ и Оберъ-Офицеры остались среди оной: тогда пропѣта была, хоромъ превосходныхъ пѣвчихъ, молитва и яствы окроплены св. водою; послѣ сего Г. Главноуправляющій провозгласилъ тостъ за здравіе Государя Императора; громогласное и непрерывное ура! огласило залу, въ коей не задолго еще имѣли счастье зрѣть великаго Государя своего; на всѣхъ лицахъ выразилось, кромѣ усердія, свойственнаго всѣмъ Русскимъ солдатамъ, высокое чувство благоговѣнія къ Отцу-Монарху, пекущемуся и въ столь отдаленномъ краѣ съ равною заботливостію о благоденствіи и славіи заслуженныхъ и престарѣлыхъ воиновъ Своихъ. Приятно было видѣть въ простомъ солдатѣ сѣе чувство неличнаго признательности.

За сими его превосходительство предложилъ тостъ за здравіе Генераль-Фельдмаршала Кнзя Варшавскаго, героя нашего времени, коего имя драгоцѣнно въ здѣшнемъ краѣ, коего слава хотя вѣлнѣмъ Монархъ быстро перенеслась отъ Арарата на берега Вислы, но оставила во всѣхъ сердцахъ сподвижниковъ его, отъ Генерала до простаго воина, неизгладимый отголосокъ; многократное ура! раздавалось въ честь знаменитаго вождя; потомъ предложень тостъ за здравіе всѣхъ кавалеровъ Военнаго ордена. На сѣбѣпривѣтствіе дружно отвѣчали ура! Главноуправляющій приказалъ тогда почтеннымъ ветеранамъ сѣсть за столъ, но они предварительно выслали изъ среди себя нѣсколько Унтеръ-Офицеровъ и просили позволенія предложить и съ своей стороны тостъ за здравіе Г. Корпуснаго Командира, доставившаго имъ счастье торжественно изъяснить чувство вѣрноподданческой преданности. Его превосходительство удовлетворилъ ихъ желаніе, и опитъ громкое ура! извѣстило о всеобщемъ удовольствіи.

Почтенные воины сѣли; угощеніе было обильное, но приличіе и тишина сохранялись вездѣ, ни малѣйшаго безпорядка нигдѣ замѣтно не было, и даже въ концѣ стола хотя слышны стали разговоры, но онъ выражалъ только наслажденіе пирующихъ. Замѣчательно еще, что прислуга за сими столами состояла изъ малолѣтнихъ кавтонистовъ. Г. Главноуправляющій при семъ случаѣ желалъ обратить вниманіе юнаго поколѣнія воиновъ на ту дорогу, по коей и они въ свою очередь могутъ удостоиться сего торжественнаго отличія, и указать примѣромъ ихъ родителей (изъ коихъ многіе сидѣли за столомъ), какъ милостивъ Государь и какъ призательно отечество къ ихъ заслугамъ.

Усадивъ такимъ образомъ храбрыхъ воиновъ, Г. Главноуправляющій пригласилъ Гг. Генераловъ, Штабъ и Оберъ-Офицеровъ въ другую залу, гдѣ богатоубраный столъ былъ приготовленъ для нихъ; когда же его превосходительство и за сими столами вторично возгласилъ тостъ за здравіе Государя Императора, при звукѣ трубъ и литавръ: то изъ сосѣд-

З Тифлиса. 26 Listopada. W dniu Sw. Wielkiego Męczennika i zwycięzcy Jerzego, w dniu uroczystym dla Cerkwi Prawowiernej i całego Rycerstwa Rossyjskiego, P. Główno-Zarządzający Gruzią, Obwodem Kaukaskim i krajem Zakaukaskim, Jenerał-Porucznik *Gołowin*, назначилъ парадъ ze wszystkich znajdujących się obecnie w Tyflisie Kawalerów Orderu Sw. Jerzego. Parada składała się z 12 Jeneratów, 21 Sztabs-Oficerów, 16 Ober-Oficerów, tudzież z różnych półków i komend Podoficerów 52 i rang niższych 112. W ich liczbie byli i uwolnieni ze służby, z tej okoliczności zaproszeni; parada uszykowana była na placu Alexandrowskim; podzielona była na plutony, któremi dowodzili PP. Jenerałowie i Sztabs-Oficerowie; całą zaś paradą dowodził Naczelnik 19-ej dywizyi pieszej, Jenerał-Porucznik *Fezzi*. Za przybyciem, P. Główno-Zarządzający, w towarzystwie PP. Jeneratów i swojego sztabu, przeszedłszy front, pozdrowił zasłużony legion Kawalerów; poczem kazano uderzyć na modlitwę, i parada ruszyła marszem ceremonialnym, przeciągając przed Głównym Naczelnikiem, do cerkwi korpusowej, do której wszyscy byli wprowadzeni. Po wysłuchaniu Mszy Świętej i modłów, z zaśpiewaniem długich lat Cesarzowi Jego Mości i całemu NAJJAŚNIEJszemu Jego Domowi, a także zwycięzkiemu rycerstwu Rossyjskiemu, parada uszykowana się przed cerkwią, a ober-kapelan korpusu, Protojerej *Ehaze*, pokropił szereg wodą święconą, poczem już szła do domu Głównozarządzającego, gdzie był przygotowany w dwóch salach obiad dla wszystkich kawalerów. Po przybyciu do sali, wszyscy wojskowi rang niższych zajęli swe miejsce, a Jenerałowie, Sztabs- i Ober-Oficerowie stanęli na środku sali: wówczas prześpiewana była przez chor-wybornych śpiewaków, modlitwa, i potrawy pokropione wodą święconą; potem P. Głównozarządzający wniósł toast zdrowia Cesarza Jego Mości; grzmiące i nieustanne *ura!* rozległo się w sali, w której niedawno jeszcze mieli szczęście widzieć WIELKIEGO MONARCHĘ Swojego; na wszystkich obliczach wyraziło się, oprócz gorliwości, wszystkim Ruskim żołnierzom właściwej, wysokie czucie poświęcenia się dla Ojca MONARCHY, troszczącego się i w tak odalonym kraju z równą pieczołowitością o pomyślność i sławę zasłużonych i zestarzałych wojowników Swoich. Przyjemnie było widzieć w prostym żołnierzu to uczucie niezmysłowej wdzięczności.

Potem P. Główno-Zarządzający wniósł toast za zdrowie Jenerał Feldmarszałka *Xięcia Warszawskiego*, bohatera naszego czasu, którego imię drogie jest w tym kraju, którego sława, chociaż na rozkaz MONARCHY szybko przeniosła się od Araratu do brzegów Wisły, ale została we wszystkich sercach swoich towarzyszy broni, od Jenerała do prostego żołnierza, nieustanny odgłos; liczne *ura!* rozległo się na cześć sławnego wodza; potem był wniesiony toast za zdrowie wszystkich Kawalerów orderu Wojskowego. Na to przemówienie razem odpowiedziano *ura!* Główno-Zarządzający rozkazał wtedy szanownym weteranom zasiąść do stołu, ale ci wysłali pierwiej zpośród siebie kilku Podoficerów i prosili pozwolenia spełnić i ze swej strony toast zdrowia P. Dowódcy Korpusu, który następczył im szczęście uroczyste wynurzyć uczucia poświęcenia się wiernych poddanych. P. Dowódca Korpusu zadość uczynił ich żądaniu, i znowu grzmiące *ura!* obwieściło o powszechném ukontentowaniu.

Szanowni wojownicy usiedli; czestowanie było obfite, ale przyzwoitość i cisza zachowane były wszędzie, najmniejszego nieporządku nigdzie dostrzeżono niebyło, nawet ku końcowi stołu, chociaż zaczęły bydy słyszalne rozmowy, ale te wyrażały tylko ukontentowanie biesiadujących. Godnem jest jeszcze uwagi, że postuga do tych stołów składała się z małoletnich kant nistów. P. Głównozarządzający chciał w tej okoliczności zwrócić uwagę młodego pokolenia wojowników na tę drogę, na której i oni ze swojej kolei mogą stać się godnemi tego uroczystego odznaczenia, i wystawić im za przykład ich rodziców, (z których wielu siedziało u stołu), jak jest łaskawym MONARCHA i jak jest wdzięczna Ojczyzna za ich zasługi.

Umieściwszy tym sposobem walecznych wojowników, P. Główno Zarządzający zaprosił PP. Jeneratów, Sztabs i Ober-Oficerów do drugiej sali, gdzie kosztownie ubrany stół dla nich był przygotowany; kiedy zaś P. Głównozarządzający i u tego stołu powtórnie wniósł toast zdrowia Cesarza Jego Mości, wśród odgłosów trąb i kotków; z sali przyległej znowu odezwały się grzmiące

ней залы отозвались паки громогласныя ура! Наконецъ умильный гимнъ: *Боже Царя Храни!* заключилъ военный праздникъ. (Р. И.)

ИНОСТРАННЫЕ ИЗВѢСТІЯ.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 5-го Января.

Побѣда коалиціи въ Французской Палатѣ Депутатовъ, при избраніи Комиссіи для адреса, произвела здѣсь невыгодное впечатлѣніе. Изъ всѣхъ Г. Моле былъ одинъ Министръ, который успѣлъ понять положеніе Франціи въ отношеніи къ иностраннымъ Государствамъ, и въ самомъ дѣлѣ, заботливость его заслуживаетъ благодарность во многихъ отношеніяхъ а именно, что дѣла Европы производились по малу и все казалось возвращается къ надлежащему порядку. Съ удаленіемъ Г-на Моле отъ управленія, хотя непредусматривается никакой новой эпохи для Франціи, такъ какъ Министерская перемѣна, относится только къ лицамъ а не къ основанію или системѣ, однако несомнѣнно то, нельзя нечувствовать какой-то опасности, подумавъ что Г. Моле и друзья его принуждены будутъ оставить мѣсто другимъ, которые могутъ быть не столько ловки и не столько независимы какъ онъ, которые не захотятъ можетъ быть подобно ему слѣдовать тому, что собственно прилично Франціи и Европѣ. Можетъ статься, что люди эти въ глубинѣ души неимѣютъ отнѣнаго съ Г-мъ Моле убѣжденія объ общественныхъ дѣлахъ, хотя говорятъ, что они совсѣмъ иначе намѣрены направлять ихъ; но недолжно забывать, что поставя себя на его мѣсто, они должны будутъ смотрѣть не только на собственные свои слова, но и на партію къ которой они принадлежатъ, пока успѣютъ удовлетворить общему требованію, чтобы направить дѣла на твердый и непоколебимый путь. По сему отношенію при усердномъ содѣйствіи Графа Моле, сдѣланъ былъ уже довольно значительный успѣхъ; довольно уже его знали и понимали; его же преемниковъ, если они будутъ, теперь нужно будетъ узнавать и проникать. Это настоящая потеря времени, непріятная во всякомъ случаѣ, но въ политикѣ тѣмъ болѣе ощутительная, что имѣетъ обратное, вредное дѣйствіе, особенно въ это время, когда судьба Нидерландовъ рѣшительно должна быть опредѣлена. По сему и неудивительно, что всѣ искренно желаютъ, чтобы остался Г-нъ Моле, и что малѣйшая встречающаяся ему неудача, пріобрѣтаетъ общее участіе, а въ торговлѣ производитъ нервность, ибо биржевыя дѣла преимущественно требуютъ довѣрія, которыми Г-нъ Моле столь успѣшно пользовался. Кто незамѣтилъ, какихъ Франція требуетъ еще улучшеній и какія принять можетъ. Но тамъ преобразованія будутъ трудны а можетъ быть и невѣроятны до тѣхъ поръ, пока не прекратится частая перемѣна, хотя основывающіяся и на полезнѣйшихъ предположеніяхъ. И такъ несмотря на невыгоды встречающіяся всегда въ иностранныхъ отношеніяхъ при каждой Министерской перемѣнѣ, можно замѣтить также, что соответствующее цѣли и примѣненное ко времени развитіе ея постановленій и промышленныхъ силъ, ни какъ не можетъ быть удержано, по причинѣ частыхъ перемѣнъ лицъ, которыми втрено управленіе общественными дѣлами. По сему предмету особенно имѣютъ неоспоримый перевѣсъ въ выгодахъ страны, неимѣющія представительныхъ установъ, гдѣ чиновники удостоенные довѣрія Монарха, могутъ вникать въ свое собственное положеніе и положеніе народа, могутъ пріобрѣтать опыты и примѣнять ихъ надлежащимъ образомъ и тѣмъ, такъ сказать, утверждаться съ Государствомъ на службу, котораго они назначены. (G. C.)

— Проектъ распространенія столицы день ото дня болѣе утверждается, со времени возвращенія двора изъ прекрасныхъ городовъ Ломбардіи. Между тѣмъ составилось общество, которое подало правительству прошеніе, о позволеніи сломать до ста сажень каменной стѣны, со стороны Каринтскихъ воротъ, завалить находящіяся въ этомъ мѣстѣ глубокіе рвы, выравнивать обширную площадь, на которой будетъ воздвигнутъ памятникъ Императору Францу, выстроить большой театр, по образцу великолѣпнаго зданія въ Венеціи, называемаго Fenice, и нѣсколько уличей. Площадь будетъ называться площадью Императора Франца, а улицы, именами особъ Императорской фамиліи. Сверхъ того, въ великолѣпныхъ зданіяхъ, окруженныхъ галлереями, будетъ устроено 500 лавокъ, для торговли, а высокая стѣна, со многими воротами, отдѣлитъ городъ отъ предмѣстій. Эта часть города будетъ названа именемъ царствующаго нынѣ монарха.

Лембергъ, 8-го Января.

Г-нъ Джонъ Кокериль изъ Серенга, вѣсть съ

ура! Наконецъ rozrzewniający hymn: *Boże Króla zachowaj!* zakończył uroczystość wojkową. (R. In.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

А У С Т Р І Я.

Вієна, 5-го Стycznia.

Звъцигъ коалициі въ Французской Избѣ депутатовъ при мнанованіи комиссіи адресовой, не справитъ ту доброго враженія. Ze wszystkich, był P. Molé dotąd jedynym Ministrem, który umiał poznać stanowisko Francji względnie do zagranicy: jakoż jego usiłowaniam należało się wdzięczność, nie w jednym względzie, że stosunki Europy ułatwiały się potrosze i wszystko w przynależne zdawało się wracać koleje. Z wystąpieniem Pana Molé z administracji, nie nastaje wprawdzie żadna nowa rachuba czasu dla Francji: bo koniec końcem zmiana ministerialna tamże dotyczy tylko osób nie zasad lub systemu; jednakże bezwzględnie na to, nie można się oprzeć jakiejś niespokojności, pomyślawszy, że P. Molé i przyjaciele jego będą zapewne musieli ustąpić miejsca innym, którzy mogą być mniej zręczni i mniej niezależni od niego, którzy nie zechcą może podobnie jak on wyznawać jawnie tego, co Francji i Europie właściwie przystoi. Być może, iż w gruncie duszy swojej nie myślą ci ludzie o sprawach publicznych odmiennie od pana Molé, chociaż mówią, że inaczej chcą temić kierować; lecz trzeba mieć na uwadze, iż stanawszy na jego miejscu, wypadnie im oglądać się nie tylko na własne słowa swoje teraźniejsze, ale i na stronnictwo, od którego zależą, nim zdołają uczynić zadosyć powszechnemu żądaniu, ażeby rzeczy na pewną, niechwiejącą się drogę wyprowadzić. W tym względzie uczyniony już był postęp dosyć znaczny przy rzetelnej pomocy hrabiego Molé; znano go i pojmowano już należycie; następców zaś jego, jeżeli ich mieć będzie, dopiero poznawać i zbadywać potrzebą się stanie. Jestto prawdziwa strata czasu, we wszystkich zdarzeniach nieprzyjemna, ale w polityce tém dotkliwsza i przykrejsza, że oddziaływa szkodliwie, zwłaszcza w obecnej właśnie chwili, w której o losie Niderlandów stanowczo ma być wyrzeczono. Nie dziw więc, iż wszyscy życzą szczerze, aby P. Molé pozostał, i że najmniejsza spotykająca go przeciwność, daje się powszechnie uczuć, a w świecie handlowym wahanie się sprawia, gdyż stosunki giełdowe potrzebują przede wszystkim zaufania, na które Pan Molé umiał zaszczytnie zasługiwać. Czyjeżże uwagi ujęło to zdola, jakich Francja potrzebuje jeszcze ulepszeń i jakie przyjąć jest zdolna. Lecz będą tam trudne, a może niepodobne do przebycia modyfikacye, tak długo, jak będą miały jeszcze miejsce zbyt częste zmiany, chociażby na najżyyczliwszych oparte zamiarach. Otoż bezwzględnie na niekorzyść nasuwające się zawsze w stosunkach zagranicznych za każdą zmianą Ministrów, jest rzeczą widoczną, iż odpowiadające celowi i zastosowane do czasu rozwinięcia jej instytucji i przemysłowych dążeń, jest niepodobne do osiągnięcia, z powodu częstych zmian osób, którym kierunek spraw publicznych jest powierzony. W tymto szczególniej mają niezaprzeczoną wyższość w korzyściach, kraje nieposiadające ustaw reprezentacyjnych, gdzie mężowie, zaufaniem Monarchy zaszczytzeni, są w stanie rozpoznać swe własne i ludu położenie, mogą nabywać doświadczeń i zastosować je przyzwocie, a przeto uosabiać się, że tak powiemy, z krajem, na usługi którego są przeznaczeni. (G. C.)

— Projekt rozszerzenia wnętrza stolicy, nabiera coraz większej wagi, od czasu powrotu Dworu z pięknych miast Lombardji; między innemi zawiązało się towarzystwo, które zaniósło prośbę do Rządu, aby od strony bramy Karyntskiej obalić sto sążni mu u, zapewnić głębokie w tém miejscu fosy, założyć obszerny plac, na którym mastać posąg Cesarza Franciszka, wybudować wielki teatr, na podobieństwo wspaniałej budowy w Wenecyi, noszącej nazwę teatru Fenice, i otworzyć kilka obszernych ulic. Plac ma być zwany placem Cesarza Franciszka; ulice nosić będą miano członków rodziny Cesarskiej; prócz tego we wspaniałych gmachach, krużgankami otoczonych, 500 sklepów otwartych będzie dla handlu i przemysłu stolicy, a mur wysoki i trwały, przecięty bramami, oddzieli wnętrze miasta od przedmieścia. Cała ta dzielnica ma nosić nazwę od panującego obecnie Monarchy. (G.R.K.P.)

Лвѡвъ, 8 Стycznia.

Wkrótce cieszyć się będziemy wielkim, nowym

Г-мъ Вестергольцемъ изъ Кракова, намѣреваются основать большую фабрику разныхъ желѣзныхъ инструментовъ и машинъ, на которой будутъ 300 человѣкъ работниковъ. Фабрика сѣя будетъ построена близъ Бабицъ, въ Вадовицкомъ округѣ, недалеко отъ Осаѣцима, на берегу Вислы, гдѣ эта рѣка начинается быть судоходною, и гдѣ пресѣкаетъ оную большая дорога, ведущая въ Прусскую Силезію. Говорятъ, что уже сдѣланы приготовления для постройки этого заведенія, которое предполагаютъ окончить въ теченіи будущаго лѣта. (О Г.Ц.П.)

Франція Парижъ, 8 го Января.

Вчера вечеромъ происходило Министерское собраніе у Министра Финансовъ. Слышно, что между Г. Моле и Г-мъ Лакавѣ-Лаплавъ происходили жаркія пренія въ отношеніи Бельгійскихъ дѣлъ.

— Въ Палатѣ Перовъ было сегодня засѣданіе, въ которомъ наименованы Коммиссіи, долженствующія заниматься разными проектами предложенными Министрами.

— Глава 1 предложеннаго Министерствомъ въ Палатѣ Перовъ проекта закона о Литераторской собственности, признаетъ исключительное право въ продолженіе всей ихъ жизни обнародовать свои сочиненія или поручать оныя печатать, какъ кому будетъ угодно. Такое же право обеспечивается въ продолженіи 30 лѣтъ вдовѣ, наслѣдникамъ и другимъ преемникамъ сочинителя. Собственность въ театральныя пьесы, о чѣмъ разсуждаетъ Глава 2, нѣкоторымъ образомъ двойная; публика пользуется сего рода сочиненіями двойнымъ образомъ: представляемъ и чтеніемъ. По сему драматическимъ писателямъ признано приличнымъ доставить сугубое покровительство. Глава 2 опредѣляетъ, что пьеса можетъ быть представлена въ театрѣ только съ дозволенія сочинителя. По смерти сочинителя, каждый театръ можетъ представлять его пьесу безъ дозволенія наслѣдниковъ, но съ тѣмъ, что они въ продолженіи 30 лѣтъ должны пользоваться принадлежностію, на которую имѣлъ бы право сочинитель при жизни своей. Что касается печатанія, то драматическія сочиненія сравниваются съ другими сочиненіями; имъ предоставляются всѣ привилегіи упомянутыя въ Гл. 1. Тѣ же правила примѣняются и къ собственности по произведенію въ рисовальномъ искусствѣ; такъ, что, какъ сказано въ Гл. 3, при продажѣ художественнаго произведенія такого рода (рисунка, картины, статуи), исключительное право дозволить новую его отдѣлку посредствомъ слѣпковъ, гравюръ или какимъ другимъ образомъ, переходитъ къ пріобрѣтателю. Гл. 4 касательно музыкальных сочиненій учреждаетъ право печатанія на основаніи Главы 1, и разыгрываніе въ театрѣ на основаніи Гл. 2. Глава 5 опредѣляетъ, что въ случаѣ, если сочиненіе по недостатку наслѣдниковъ, сдѣлается безвладѣльческимъ имѣніемъ, тогда естественнымъ наслѣдникомъ есть публикѣ. По силѣ 6 главы, отъ каждаго печатнаго творенія, каждой гравюры, каждаго литографированнаго сочиненія, каждаго карты или музыкальнаго сочиненія должно поступить пять экземпляровъ, одинъ для Министерства, одинъ для Королевской бібліотеки и еще три ораспределеніи коихъ по публичнымъ бібліотекамъ будетъ еще издано постановленіе. Гл. 7 опредѣляетъ за преступленія *перепечатыванія* (contrefaçon) денежную пеню, а въ случаѣ повторенія, заключеніе въ тюрьму. Привозъ Французскихъ книгъ и другихъ сочиненій изъ за границы, подвергается опредѣленному въ 22-й и послѣдней статьѣ проекта, особому разсмотрѣнію.

— Вчера у Маршала Сульта былъ большой политическій обѣдъ. Между гостями замѣчали Гг. Дюпена, Тьера и Пасси. Послѣдній сего обѣда говорилъ сегодня, что коалиція получила своего большаго Коннетабля.

— По распространившемся сегодня слуху, Принцъ Жуанвилльскій за участіе во взятіи крѣпости Санъ-Жуанъ д'Уллоа, наименованъ лентянаго корабля Капитаномъ. Адмиралъ Боденъ будто произведенъ въ Перы Франціи а Г. Иммануилъ Лакавѣ наименованъ чрезвычайнымъ посломъ въ Мексикѣ.

— Бельгійскій Государств. Министръ Гр. Меродъ вчера прибылъ въ Парижъ.

— *Биржа 8 Января.* Вчерашнее засѣданіе дѣйствовало благоприятно на курсъ рентъ. 3½ рентъ возвысились на 79. 20 и 5½ на 110. 45. Также спрашивали и Бельгійскихъ акцій банка и онѣ вдругъ возвысились до 600 и остановились на 580. (А.Р.С.З.)

закладомъ. P. John Cockeril z Sersing, спólnie z Pannem Westerholz z Krakowa, założy pod Babicami, w cyrkule Wadówickim koło Oświęcimia, nad brzegiem Wisły, gdzie taż spławna bydz zaczyna, i gdzie ja bity gościniec do Pruskiego Szlaska przeryna, wielką fabrykę do wyrabiania różnych narzędzi i maszyn z żelaza, która codziennie 300 ludzi zatrudniać będzie. Mówią, iż do rozpoczęcia tej budowy poczyniono już wszelkie przygotowania, a całe dzieło w ciągu następnego lata ukończyć zamysłają. (G.R.K.P.)

Франція Парижъ, дня 8 Января.

Вчера вечеромъ у Министра Скарбу было згромажденіе министрыальне. Слышатъ, że засzło bardzo żywe oświadczenie się między P. Molé i P. Lacave-Laplagne względem spraw Belgii.

— Izba Parów miała dzisiaj posiedzenie, na którym mianowane zostały kommisye, które mają się trudnić rozmaitemi przełożonemi przez Ministrów projektami do prawa.

— Tytuł 1 przełożonego przez Ministeryum w Izbie Parów projektu do prawa, względem literackiej własności, przyznaje wyłączne prawo, ogłoszenia drukiem dzieł ich w przeciągu całego życia i upoważniania do ogłoszenia ich w taki sposób, jak się komu lepiej wyda. Takie prawo zapewnia się w przeciągu trzydziestu lat dla wdowy, dziedziców lub innych następców Autora. Własność co do sztuk teatralnych, o której traktuje tytuł 2, jest podwójna w pewnym sposobie. Publiczność używa tego rodzaju dzieł dwoma sposobami: przez reprezentacyę i przez czytanie. Podług tego, pisarzom za słuszną przyznaje się dwojaka opieka. Tytuł 2 postanawia, że sztuka może bydz wystawiana na teatrze tylko za zezwoleniem autora. Po śmierci autora każdy może przedstawiać tę sztukę bez dozwolenia jego dziedziców, lecz tylko pod warunkiem, uiszczania im w przeciągu trzydziestu lat należności, do jakiej autor miałby prawo za życia. Co się tycze ogłoszenia drukiem, dramatyczne utwory mają bydz porównane z dziełami; zostawione im są wszystkie przywileje tytułem 1-m oznaczone. Też same prawidła stosują się do własności w płodach sztuki malarskiej; w ten sposób, że, jak brzmi tytuł 3, przy wyprzedaniu dzieła tego rodzaju (rysunku, malowidła, statui) wyłączne prawo, dozwalania reprodukcji jego przez wyciski gipsowe, rżnięcie, lub innym jakim sposobem, przechodzi do nabywcy. Tytuł 4 ty tyczący się dzieł muzycznych, urządza prawo ich ogłoszenia, podług zasad tytułu 1-go a prawo wystawiania na teatrach na osnówie tytułu 2-go. Tytuł 5 postanawia, że w przypadku jeśli dzieło dla niedostatku dziedziców, pozostanie bez właściciela, tedy naturalnym spadkobiercą jest publiczność. Podług tytułu 6 każdy druk, każdy sztuch, każda litografia, każda karta i każde dzieło muzyczne, dają pięć exemplarzy, jeden dla Ministeryum, jeden dla biblioteki Królewskiej i trzy jeszcze, o rozdanie których dla bibliotek publicznych, wydane ma bydz administracyjne postanowienie. Tytuł 7 postanawia w przestępcstwie *prze-drukowania* (contrefaçon) sztraf pieniężny, a w przypadku powtórzenia karę więzienia. Przywóz ksiąg francuzkich i innych dzieł zza granicy, ulegać ma szczególnemu rozważeniu, wymienionemu w 22 i ostatnim artykule projektu.

— Wczora był wielki obiad polityczny u Marszałka Soult. Pomiedzy gośćmi postrzegano PP. Dupin, Thiers, Passy. Względem tego obiadu powiedziano, że koalicya otrzymała dzisiaj swojego wielkiego konnetabla.

— Podług rozszerzonej dzisiaj pogłoski, Xiążę Joinville za atak pod San-Juan d'Ulloa mianowany został Kapitanem okrętowym. Admirał Baudin miał otrzymać mianowanie na para Francyi a P. Emmanuel Lascazes na posła nadzwyczajnego do Meksyku.

— Belgicki Minister Stanu, Hrabia Merode, przybył wczora do Paryża.

— *Gielda 8 Stycznia.* Posiedzenie wczorajsze działało pomyślnie na kurs rentów. 3½ Podniosły się na 79. 20, a 5½ na 110. 45. Takoz Belgijskie akcyje bankowe były bardzo poszukiwane i w jednej chwili podniosły się do 600, lecz stanęły na 580. (A.P.S.Z.)

Б е л г и я.

Брюссель, 9-го Января.

Въ Гассельтѣ занимаются распространеніемъ укрѣпленныхъ работъ.

— По донесенію *Independant*, военный Министръ поручилъ всѣмъ командирамъ полковъ и другимъ собственнымъ властямъ, набирать въ службу всѣхъ молодыхъ людей, которые какъ охотники пожелаютъ служить годъ или только въ продолженіе войны. (A.P.S.Z.)

Н и д е р л а н д ы.

Амстердамъ, 9-го Января.

На здѣшней биржѣ распространился сегодня слухъ, что Правительство намѣрено заключить новый заемъ. *Handelsblad* хотя говоритъ что этотъ слухъ самый вѣрный, однако онъ вредилъ курсу нашихъ ассигнацій. (A.P.S.Z.)

А н г л и я.

Лондонъ, 11-го Января.

Въ Иностранномъ Департаментѣ происходилъ вчера кабинетный Совѣтъ, продолжавшійся три часа, въ которомъ участвовали всѣ Министры. Оппозиціонные Журналы утверждаютъ, что дѣло идетъ о распусценіи Парламента и о распоряженіи новыхъ выборовъ; между тѣмъ это только нелѣпые слухи, ибо Министры кажется мало объявляютъ на счетъ своихъ видовъ въ отношеніи предстоящаго засѣданія Парламента.

— Вывозъ металла, именно серебра, наличными на твердую землю, значительно увеличивается. Но поелику металлъ этотъ отправляется во вѣнныя порты, чтобы избѣгнуть общаго вниманія, то количества невозможно исчислить съ точностію. Между торговымъ сословіемъ не возбуждено это до сихъ поръ никакого опасенія.

— По письму изъ Веракруа отъ 29 Ноября, Французы по силѣ заключеннаго договора, осадили крепость Санъ-Жуанъ д'Уллоа на 8 мѣсяцевъ. Въ продолженіе сего времени, гдѣ будетъ возможно, будутъ примирены всѣ несогласія и устроено новое сильнѣйшее управленіе. По сему должно еще ожидать, утвердитъ ли Мексиканскій конгрессъ заключенный договоръ.

— За нѣсколько дней жители многихъ улицъ Лондона приведены были въ ужасъ, когда ушелъ изъ кѣтки тигръ изъ звѣринца Вомбвелла; къ счастью онъ обратилъ все свое бѣшенство на большую мясническую собаку, которую задалъ на мѣсть и затаскалъ въ огорода, чтобы потомъ пожирать свою добычу. Однако при наступившей темнотѣ удалось подойти къ нему на нѣсколько шаговъ и бросить на шею арканъ въ такомъ образѣ, хотя съ большимъ трудомъ возвратили его въ звѣринецъ. (A.P.S.Z.)

И т а л і я.

Медіоланъ, 5-го Декабря.

Между Импер. Австрійскимъ и Римскимъ Правительствами, заключенъ 2 Марта прош. года договоръ для облегченія взаимной торговли и судоходства. Договоръ сей подписанный въ Римѣ Графомъ Люповъ и Кардиналомъ Ламбрускини содержится въ 24 статьяхъ и напечатанъ въ листахъ Медіоланской газеты отъ 4 и 5 ч. сего мѣсяца. (A.P.S.Z.)

И с п а н і я.

Мадридъ, 31-го Декабря.

Интендантъ и Почтъ-Управитель Севилли, отрѣшены отъ должности, такъ какъ участвовавшіе въ послѣднихъ тамъ происшествіяхъ.

— Генералъ фанъ Галенъ опубликовалъ длинную статью въ защиту себя при происшествіяхъ въ Севиллѣ. (A.P.S.Z.)

Газета *Литовскій Вѣстникъ* будетъ продолжаться и въ текущемъ 1839-мъ году, на томъ же основаніи, безъ всякой перемѣны въ числѣ времени выхода нумеровъ, въ подписной цѣнѣ и т. п. — Подписка принимается здѣсь въ Вильнѣ въ Газетной Экспедиціи при Губернской Почтовой Конторѣ и въ Редакціи, а по городамъ, во всѣхъ Почтовыхъ Конторахъ и Экспедиціяхъ. — Подписная цѣна, на весь годъ, съ пересылкою по почтѣ *одинадцать рублей серебромъ*, безъ почты *девять рублей*. — На полгода: съ почтою *пять рублей пятьдесятъ копѣекъ*; безъ почты *четыре рубля пятьдесятъ копѣекъ*. — На четверть года, только въ Вильнѣ, *два рубля двадцать пять копѣекъ*.

ВИЛЬНА. Типог. А. Марциновскаго. Печатанъ дозволяется. Января 17 д. 1839 г. — Цензоръ Стат. Совѣтъ и Кав. *Левъ Воробей.*

Б е л г и я.

Bruxella, 9 Stycznia.

W Hasselt pracują nad powiększeniem robot twierdзовыхъ.

— Podług doniesień *Independant*, Minister Wojny upoważnił wszystkich dowódców półkowych i inne należące do tego władze, do zaciągania wszystkich młodych ludzi, którzyby jako ochotnicy, bądź na rok, bądź tylko na czas trwania wojny, chcieli się zaciągnąć. (A.P.S.Z.)

N I D E R L A N D Y.

Amsterdam, 9-go Stycznia.

Na tutejszej giełdzie rozbiegła się dzisiaj pogłoska, że Rząd zamierza nową zaciągnąć pożyczkę. Chociaż *Handelsblad* pisze, że cała ta pogłoska jest niedorzeczna, jednak szkodliwe wywarła działanie na stan naszych papierów. (A.P.S.Z.)

A N G L I A.

Londyn, dnia 11-go Stycznia.

W wydziale Spraw Zewnętrznych odbyła się wczoraj Rada gabinetowa, trwająca trzy godziny, na której wszyscy znajdowali się Ministrowie. Dzienniki opozycyjne chcą wiedzieć, że idzie o rozwiązanie Parlamentu i naznaczenie nowych wyborów; tymczasem są to tylko próżne pogłoski, gdyż Ministrowie zdają się mało oświadczać o swych widokach, względem nastąpić mającej sessyi parlamentowej.

— Wywóz metalu, mianowicie srebra w gotówce, na ląd znacznie wzrasta. Ponieważ metal ten wysyła się do portów zewnętrznych, dla uniknienia publicznej baczności, niemożna zatem obliczyć z dokładnością summy. Pomiedzy stanem handlowym niewzbudziło to dotąd żadnej obawy.

— Podług listu z Veracruz pod 29 Listopada, Francuzi, stosownie do zawartej konwencyi, osadzili na 8 miesięcy twierdzę San Juan d'Ulloa. W przeciągu tego czasu mają być, gdzie można, pogodzone wszystkie nieporozumienia i ustanowiony nowy mocniejszy zarząd. Lecz trzeba jeszcze oczekiwać, ażli kongres meksykański potwierdzi zawartą konwencyą.

— Przed kilką dniami mieszkańcy kilku ulic miasta Londynu niemałego nabawieni byli strachu przez wyrwanie się z klatki tygrysa z menażeryi Wombwella; na szczęście, całą swą wściekłość wywarł na wielkiego psa rzeźniczego, którego na miejscu udusiwszy, zawlekl do jednego ogrodu, dla pożarcia tam swojej zdobyczy. Jednakże za nastaniem zmroku udało się doń zbliżyć i zarzucić mu ałkin przez głowę i tym sposobem, chociaż z trudnością, powrócono go do menażeryi. (A.P.S.Z.)

W z o s n y.

Medyolan, 5 Stycznia.

Miedzy Rządem Cesarskim Austryackim a Papieżkim, 2 Marca roku zeszłego zawarta została umowa dla ulżenia wzajemnemu handlowi i żegludze. Umowa ta, podpisana w Rzymie przez Hrabiego Lützow i Kardynała Lambruschini, zawarta we 24 artykułach, wydrukowana została w Numerach gazety medyolańskiej pod d. 4 i 5 ter. m. (A.P.S.Z.)

H I S Z P A N I A.

Madyr, 31-go Grudnia.

Intendent i zarządca poczt w Sewilli, oddaleni zostali od obowiązków, za należenie do ostatnich tam wypadków.

— Jenerał Narvaez ogłosił długą obronę swojego postępowania podczas wypadków w Sewilli. (A.P.S.Z.)

Газета *Kuryera Литовского* wydawana będzie w roku zaczęty 1839, w tymże, jak dotąd, układzie, bez żadnej odmiany w liczbie i czasie wychodzenia numerów, w cenie prenumeracyjnej, i t. d. Prenumerata przyjmuje się tu w Wilnie: w Expedycji Gazetnej przy Gubernialnym Kantorze Pocztowym i w Redakcyi. — W innych miastach na wszystkich Pocztowych Kantorach — Cena prenumeraty, na rok cały, przesyłaniem przez pocztę *srebrem rubli jednaście*, bez pocztu *dziewięć rubli*. — Na pół roku: z pocztu *pięć rubli piędziesiąt kopiejek*, bez pocztu *cztery ruble piędziesiąt kopiejek*. — Kwartalnie tylko w Wilnie, *dwa ruble dwadzieścia pięć kopiejek*.